

Det er der ogsaa). Jeg skal for mit Vedkommende indrømme, at det er der ogsaa, og det er netop den Udtalelse, som Sylow er fremkommen med, og som er refereret i „Ekstrabladet“. Det var den Udtalelse, der gav mig Anledning til at forlange Ordet under Finanslovforslagets første Behandling. Jeg syntes, at der var noget graverende deri; jeg syntes, at det var et temmeligt brutalt Udtryk, der var brugt, for ikke at sige noget værre. Jeg syntes, at det passede daarligt for en Dommer at komme med et saadant Udtryk, men hvad jeg syntes, der var værre, og hvad der ogsaa gav mig Anledning til at tage Ordet, var dette, at jeg ikke kunde faa andet ud af Bladene end, at denne Mand billigede, hvad han havde gjort den Gang, og at han, hvis han kom i lignende Situation, vilde gøre det samme igen. Det var ogsaa det, jeg udtalte i min korte Bemærkning. Jeg sluttede med at sige: „Hvis Sylow har indrømmet det, og hvis han, som det efter Bladets Fremstilling synes, den Dag i Dag mener, at det er ganske rigtigt, det, han har gjort, saa synes jeg, at denne Mand bør fjernes fra sit Dommerembede“. Den samme Opfattelse staar jeg med i Øjeblikket: Hvis den paagældende Mand hævder, at det er rigtigt, hvad han gjorde den Gang, og er tilbøjelig til at gøre det samme nu, saa er han uværdig til at sidde i et Dommerembede og burde fjernes hurtigst muligt, men efter det Referat, vi nu have faaet af den højtærede Justitsminister, er det jo ikke nær saa slemt, som det saa ud til i „Ekstrabladet“. For det første er Sylow ført lidt bag Lyset. Det har nok været en lidt snu Journalist, som formodentlig har kunnet føre selv en Dommer bag Lyset. Dernæst have maaske ikke selve Udtrykkene været saa skarpe og slemme som fremhævet. I hvert Tilfælde er det givet, at der ingenting er i Indberetningen, som synes at tyde paa, at Sylow endnu mener, at det er rigtigt, hvad han gjorde den Gang. Det er tværtimod nu oplyst, at han den Gang selv forstod, at det var en urigtig Handling, han begik, men saa er Forholdet ganske anderledes, end det saa ud til ved første Øjekast.

Jeg vil sige, at jeg havde ventet, at der i den af Ministeren trufne Afgørelse var kommet til at staa, at Ministeren maatte meget misbillige, at Birkedommer Sylow havde brugt disse Udtalelser, men Ministeren har jo nu givet os Oplysning om, hvorfor han ikke havde brugt dette Udtryk, og da jeg ikke er inde i de juridiske Forhold og kan bedømme dette,

maa jeg forudsætte, at den Form, Ministeren har givet sin Udtalelse overfor Sylow med Hensyn til Misbilligelsen, er den Form, Justitsministeriet plejer at bruge, og naar det er Tilfældet, maa jeg for mit Vedkommende sige, at saa har jeg ikke mere at klage over i den Retning. Jeg mener, at saa er der gjort, hvad der kunde og skulde gøres, eller i hvert Fald, hvad der i Øjeblikket burde gøres fra Ministeriets Side i den Henseende. Jeg skal slutte med at sige, at jeg ikke forlanger, at den højtærede Minister skal gøre mere, end han har gjort. Nu hører jeg jo ogsaa, at Dr. Sylow er i en Stilling, hvor han ikke har den Slags Sager under sig, saa der er ikke Grund til at nære nogen Frygt. Al ligevel kunde der være Grund til at holde lidt Øje med den Mand, da en Mand, der en Gang har skejdet ud, nok kan skeje ud en Gang til. Jeg forlanger ikke Birkedommer Sylows Afskedigelse, ikke paa nogen Maade, men jeg ønsker, at der maa blive holdt lidt Øje med ham, og det kan maaske gælde flere Embedsmænd end denne ene.

Justitsministeren (*Billow*): Jeg finder kun Anledning til at gøre nogle Bemærkninger til det ærede Medlem for Københavns 3die Valgkreds (Alfred Christensen). Det ærede Medlem rettede den Forespørgsel til mig, hvad jeg vilde gøre, hvis der kom andre Klager over Birkedommer Sylow. Dertil skal jeg sige, at jeg selvfølgelig vilde undersøge Sagen, og jeg tror, jeg kan sige dette med saa meget større Vægt, som der til alle Justitsministre er kommet Klager over Birkedommer Sylows tidligere Virksomhed, hans Virksomhed som Kommissionsdommer, ikke over hans senere Virksomhed, med Undtagelse af Klagen over Frederiksberg Politis Optræden i Sommer, paa hvilken Klage jeg har svaret udførligt under Finanslovforslagets første Behandling, idet jeg fandt, at der fra min Side absolut intet var at bebrejde Birkedommer Sylow paa dette Punkt, tværtimod! Der kommer altsaa hyppigt Klager til Justitsministeren over disse gamle Ting; jeg tror ikke, der har været en eneste Justitsminister, uden at der er kommet saadanne Klager til ham, og de blive alle sammen undersøgte. Der bliver altid indhentet Erklæring fra Overbetjent Valdemar Petersen og fra Birkedommer Sylow; de væsentligste Klager, tror jeg, gælder Overbetjent Valdemar Petersen, men der kommer dog ogsaa Klager over Birkedommer Sylow. Klagerne ere, som sagt,